

Beslissing

Beslissing d.d. 6 juni 2018 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,

KLAGER,

gemachtigden: mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever en mevrouw mr. E. Govers,

tegen

[verweerder],

voorheen werkzaam bij [bank],

VERWEERDER,

bijgestaan door mr. M. de Beijer.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Op 28 september 2017 is namens [melder] (verder: de bank) een melding ingediend bij de Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2 Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder heeft bij e-mailbericht van 25 oktober 2017 een reactie gegeven op de inhoud van de melding aan klager. Op 6 december 2017 heeft verweerder een mondelinge toelichting gegeven ten overstaan van klager. Vervolgens heeft klager bij brief van 8 maart 2018 aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 4 april 2018 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3 Bij brief van 4 april 2018 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden en is verweerder opgeroepen voor de vergadering van 9 mei 2018. Ook klager is opgeroepen voor deze vergadering.

1.4 Op de vergadering van 9 mei 2018 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de vertegenwoordigers van klager, mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever en mevrouw mr. E. Govers, alsmede verweerder en zijn rechtskundig adviseur.

1.5 Klager heeft op de vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd. Verweerder en zijn rechtskundig adviseur hebben hun standpunt mondeling toegelicht.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1 Verweerder was sinds 1 augustus 1988 werkzaam bij de (rechtsvoorgangers van de) bank, laatstelijk in de functie van Senior healthcare banker. Naar aanleiding van het gemelde incident is zijn dienstverband in september 2017 geëindigd.

2.2 Verweerder heeft op 30 maart 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3 In 2015 heeft verweerder contact gehad met een klant van de bank, [klant] (hierna: de klant), in het kader van een voorgenomen vermogensherstructurering. Over de voortgang hiervan is verweerder tussentijds niet wezenlijk geïnformeerd. Medio juni 2017 heeft de klant wederom contact opgenomen met verweerder. De klant heeft verweerder toen gevraagd om met de nodige voortvarendheid een rekening te openen ten behoeve van het overdragen van een effectenportefeuille aan een in het kader van voornoemde herstructurering opgerichte naamloze vennootschap (hierna: de N.V.).

2.4 In verband met het openen van deze rekening heeft de bank een formulier ‘Verklaring uiteindelijk belanghebbende(n)’ aan de klant gezonden, waarop de uiteindelijk belanghebbende(n) (de UBO’s) van de N.V. dienden te worden ingevuld. De klant en diens echtgenote hebben op dit formulier zichzelf en hun twee kinderen als UBO’s vermeld. Zij hebben het formulier beiden ondertekend op 24 juni 2017 en het vervolgens teruggestuurd naar de bank. Een bankmedewerker heeft na ontvangst van het formulier opgemerkt dat de twee kinderen van de klant – die elk geen belang hadden van 25% of meer in het kapitaal van de N.V. – niet als UBO dienden te worden vermeld, zodat het formulier niet juist was ingevuld.

2.5 Verweerder heeft vervolgens bij zijn collega’s nagevraagd wie er in dit geval als UBO’s moesten worden aangemerkt, in reactie waarop hem werd medegedeeld dat er bij de gekozen rechtsvorm van een N.V. geen UBO’s zijn. Na die mededeling is verweerder op 13 juli 2017 langsgegaan bij de klant met een nieuw UBO-formulier. Op dit formulier is aangekruist dat de N.V. geen UBO’s heeft, en ook dit formulier is door de klant en diens echtgenote ondertekend, en gedateerd op 13 juli 2017. Kort daarna is de klant op vakantie gegaan.

2.6 Na terugkomst op kantoor rezen bij verweerder twijfels over de juistheid van het standpunt dat een N.V. geen UBO’s heeft. Verweerder heeft daarop nogmaals navraag gedaan binnen de bank, waarna hem bleek dat bij een niet beursgenoteerde N.V. – in weerwil van zijn eerdere opvatting – de klant en diens echtgenote tóch als UBO’s moesten worden aangemerkt en als zodanig op het formulier moesten worden vermeld. Verweerder heeft vervolgens met zijn collega [bankmedewerker 1] gesproken over een oplossing voor het feit dat beide ingevulde en ondertekende UBO-formulieren thans niet juist waren, terwijl de klant inmiddels op vakantie was gegaan. [Bankmedewerker 1] heeft toen het idee aangedragen om de gegevens van de twee kinderen te

verwijderen van het UBO-formulier van 24 juni 2017, zodat alleen de namen van de klant en diens echtgenote op dat formulier zichtbaar bleven. Verweerder heeft het formulier aan [bankmedewerker 1] gegeven, waarna [bankmedewerker 1] met tipp-ex de gegevens van de kinderen van het formulier heeft verwijderd, zonder dat de klant hiervan in kennis was gesteld. Op 19 juli 2017 heeft [bankmedewerker 1] de gewijzigde UBO-verklaring per e-mail aan verweerder gezonden. Daarna heeft verweerder de aangepaste verklaring geplaatst in het digitale dossier van de klant bij de bank. [Bankmedewerker 1] heeft - zonder medeweten van verweerder - de twee originele UBO-verklaringen uit dat dossier verplaatst naar een leeg relatienummer in het digitale dossier van de bank.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1 De klacht houdt in dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1 en 4 van de aan de Bankierseed verbonden Gedragscode heeft gehandeld, door mee te werken aan het aanpassen van het UBO-formulier van 24 juni 2017 en het plaatsen daarvan in het digitale dossier, alsof het formulier als zodanig door de klant was ingevuld en ondertekend. Klager voert, kort samengevat, ter onderbouwing van dit standpunt het volgende aan.

3.2 De UBO-verklaring is een belangrijk onderdeel van het onderzoek dat de bank moet doen naar de identiteit van de uiteindelijk belanghebbende(n) van een rechtspersoon. Indien uit dat onderzoek een (verhoogd) risico op witwassen of financiering van terrorisme blijkt te bestaan, dient de bank de relatie met de klant niet aan te gaan. Dit onderzoek dient zodoende de integriteit van de financiële sector. Van een professioneel bankmedewerker mag daarom worden verwacht dat hij zorgvuldig omgaat met een UBO-verklaring. Het had op de weg van verweerder gelegen om terug te gaan naar de klant, in plaats van het formulier zelf aan te passen, ondanks dat hij de klant dan opnieuw moest belasten met een administratieve handeling. Het handelen van verweerder wordt niet gerechtvaardigd door het feit dat de klant op vakantie was.

3.3 Klager heeft in het klachtrapport en ter vergadering verzocht verweerder, gelet op de ernst van de gedragingen, een beroepsverbod voor de duur van 3 (drie) maanden op te leggen.

3.4 Door en namens verweerder is, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Verweerder betwist niet de feitelijke gang van zaken, zoals in het klachtrapport is beschreven. Hij realiseert zich dat hij anders had moeten handelen. Hij heeft destijds wel stilgestaan bij de vraag of de bedachte oplossing schadelijk kon zijn voor de klant of de bank, maar was tot de conclusie gekomen dat dat niet het geval was, omdat het formulier na de aanpassing de werkelijke UBO's weergaf. Voorts heeft de rechtskundig adviseur van verweerder ter vergadering verzachtende omstandigheden aangevoerd, waaronder het feit dat verweerder na een dienstverband van 29 jaren zijn baan is verloren door dit incident. Omdat hij nog immer geen nieuwe baan heeft gevonden voorziet verweerder op korte termijn een financieel moeilijke tijd. Namens verweerder is verzocht geen beroepsverbod op te leggen.

4. De gronden van de beslissing

4.1 De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de door hem afgelegde bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat voor zover hier relevant het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

4.2 De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerder heeft gehandeld in strijd met deze gedragsregels door samen met een collega gegevens te verwijderen van het door de klant ondertekende UBO-formulier en het plaatsen van dit aangepaste formulier in het digitale dossier van de klant. Klanten van een bank moeten er op kunnen vertrouwen dat op een integere manier wordt omgegaan met informatie die zij aan de bank verstrekken. Door ondertekening van een formulier staan klanten in voor de juistheid van de door hen verstrekte informatie en de in de systemen van de bank opgenomen informatie dient hiermee in overeenstemming te zijn. De handelwijze van verweerder raakt de kern van het vertrouwen dat door klanten in de bank mag worden gesteld. Dat het UBO-formulier in dit geval – zoals onweersproken is gebleven – na de aangebrachte wijzigingen de werkelijke UBO's weergaf, doet hieraan niet af. Verweerder is tevens voorbijgegaan aan het feit dat de bank en toezichthouders moeten kunnen uitgaan van de authenticiteit van stukken, zoals een UBO-verklaring. Het handelen van verweerder kwalificeert als niet-integer werken en is daarmee in strijd met gedragsregel 1.

4.3 Wat betreft gedragsregel 4 (het zich houden aan regels die voor het werk bij de bank gelden) houdt de Gedragscode [...] van de bank in dat de bankmedewerker informatie over de identiteit van de nieuwe klant goed dient te documenteren (par. 4, samengevat). Dat heeft verweerder in dit geval niet gedaan. Daarnaast verlangt de Gedragscode [...] dat de bankmedewerker zijn functie adequaat en zorgvuldig (integer) uitoefent (par. 5, samengevat). Zoals hiervoor al is overwogen is dat in casu niet het geval geweest. Ook gedragsregel 4 is derhalve geschonden.

4.4 Ten aanzien van de vraag welke maatregel passend is, overweegt de tuchtcommissie als volgt. De tuchtcommissie acht aannemelijk dat verweerder meende niet meer dan een administratieve fout te herstellen door de (daarop ten onrechte vermelde) gegevens van de kinderen van het formulier te verwijderen, en dat hij handelde uit de wens om na de ontstane vertraging zo snel mogelijk aan het verzoek van de klant te voldoen. De tuchtcommissie houdt rekening met het feit dat het om een incident gaat. Uit de informatie die is aangeleverd door de bank blijkt dat verweerder tijdens zijn 29-jarige dienstverband altijd goed heeft gefunctioneerd en niet eerder wet- of regelgeving of eigen regels van de bank heeft overtreden. Vanaf het moment dat de bank verweerder op de overtreding heeft aangesproken, heeft hij zich open opgesteld en er blijkt van gegeven in te zien dat hij anders had moeten handelen. Tezamen met het feit dat verweerder naar aanleiding van het incident zijn baan na een

29-jarig dienstverband heeft verloren, ziet de tuchtcommissie hierin aanleiding om in dit geval geen beroepsverbod op te leggen. Ter ondersteuning van het feit dat een norm is overschreden, wordt verweerder voor zijn handelen wel berispt.

5. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de maatregel van **berisping** op.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. J.W.M. Tromp en mr. Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof en mr. M. Bijleveld, secretarissen.

mr. Tromp
(bij ontstentenis van de voorzitter)

secretaris mr. Olthof

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 6 juni 2018.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.